

Dù có ra sao ..cũng vẫn còn một tấm lòng

- Kính dâng tấm lòng chia sẻ và cầu nguyện đến người dân và đất nước Haiti.

Cư sĩ Liên Hoa

*Em dịu ngọt như lời hơi thở
hương tử bi tràn ngập cõi vô cùng
như cánh sen ửng hồng tử vô ngại
giữa cõi đời, mộng ước vẫn đơn sơ*

*màu sắc đỏ nở hoa từ vô thủy
mở lòng tử về suối ngũ mây bay
nơi bất hạnh, cánh sen hồng nụ mở
bàn tay tử, gọi sắc giới về đây...*

*gọi tất cả muôn hạnh lành có mặt
gọi thời gian rộng đến cửa tam thiên
mở ngàn cánh cho sen hồng tươm mật
nhành dương chi rải khắp cõi ta bà...*

Tiếng chuông ngân dài, chấm dứt thời kinh của buổi sáng nay. Tôi vẫn ngồi lặng yên, ngắm nhìn Tôn tượng Bồ tát Quán Thế Âm, nghe lại tâm mình, lắng lòng nơi suối nguồn nuôi dưỡng chất liệu của hạnh nguyện tu tập mỗi ngày. Thời gian vẫn tuần tự trôi qua, do quán nguyện, do thường nhìn lại mình, tôi vẫn luôn nhìn thấy hình bóng của Bồ tát trong mỗi nơi chốn của cuộc đời.

Đã từ lâu rồi, tôi yêu phẩm Phổ Môn như yêu cái tâm hồn cao cả, đơn sơ, chân chất đến từ hạnh nguyện của vị Bồ tát với 32 ứng hoá thân, đi vào cuộc đời ban vui cứu khổ, nơi cánh cửa dung thông, xuyên suốt (Phổ Môn) mở rộng vì lòng tử bi đến cho các chủng loại bất hạnh, khổ đau. Cảm nhận và tri ân đại nguyện của đức Phật, với Giáo pháp của Ngài, nếu không có chúng sanh đau khổ, sẽ không có đạo Phật trên cõi Ta bà này.

Đôi mắt Ngài như ánh mắt của người Cha với ánh sáng Tuệ giác dõi theo từng nghiệp lực của muôn loài, như đôi mắt của người mẹ với tâm Tử Bi thương con vô bờ bến, sẵn lòng đi vào cõi địa ngục, nơi bất hạnh vì khổ nạn, vì sai lầm của chúng sanh, chỉ đường đến bờ an vui, hạnh phúc... Ngàn tay mở rộng như cánh sen nổi dài từ vô thủy đến vô chung, có ngàn ánh mắt

sáng soi, như hoạt dụng vì lợi ích giải thoát khỏi ngục tối mê lầm, khổ đau cho nhân sinh, cho các cõi.

Đạo Phật là đạo của Trí Tuệ, của Từ bi...được nuôi dưỡng đi qua sự tu tập, áp dụng giáo Pháp vào đời và chứng nghiệm được nội dung của các Pháp. Nơi đó nhìn thấy được sự tương duyên tương sanh, thấy được Khổ Không Vô Thường Vô Ngã, Niết Bàn, Tánh Rỗng Không của tất cả các Pháp. Và xác quyết được Bản Tánh thanh tịnh không sanh không diệt có mặt trong mỗi con người, luôn luôn rực sáng dù qua bao nhiêu vòng xoay chuyển, thăng trầm, sóng gió. Đó là Tánh Phật, là đoá sen mà đức Phật đã truyền tâm và ấn ký cho mỗi con người tìm học và thực hành hạnh Tĩnh Thức, tìm cho mình để đi trên con đường nhân bản đích thực. Con người chính là chủ nhân ông của chính bản thân mình hay chính dòng nghiệp lực mà mình tạo ra, để có thể đưa mình thành Thánh hay thành phàm tục.

Những hình ảnh của ngày qua, cho đến hôm nay, nơi khổ cảnh, nơi bất hạnh xảy ra cho người dân và đất nước Haiti do trận động đất tàn phá khắp mọi nơi, được phô bày trên màn ảnh truyền hình...

Nhà cửa sụp đổ, ngổn ngang, tan hoang...tất cả như không còn lại gì, trắng sạch. Có những tiếng kêu, gào thét lên cho trời nghe đất biết, đau khổ tận cùng, có nước mắt máu ràn rụa tuôn xuống, có nước mắt khô cạn, có đôi mắt vô hồn, vô vọng. Nụ cười không thấy nở trên môi, những gương mặt xót xa, đau đớn...

*một buổi chiều, phải không em
những bước chân hồn nhiên trên mặt đất
đời đã khổ nhiều,
chân đất lê mòn thân còm cõi
em sanh ra trên đất nước nghèo nàn, thiếu thốn
nhưng là con người,
em cũng biết được hạnh phúc hay khổ đau
không cầu mong được ăn ngon, mặc đẹp
chỉ đơn sơ cầu xin có được bữa ăn vừa đủ
vì nghiệp lực, chưa bao giờ em no ấm
áo rách rưới, trí óc đơn sơ
chữ viết nhiều khi như đang nhảy múa
biết đến khi nào, em nắm bắt được
dòng chữ kia để đọc, để gọi đúng tên ai
nhà nghèo, đất nước chiến tranh, nghèo đói
được làm người, nhìn thấy tình thương
cũng đủ để quên đời có mặt
nhưng...,
hôm nay, sao trời đen, mây rậm rộ
tiếng kinh hoàng, đổ sụp khắp mọi nơi
bụi mù mịt vây phủ khắp từng người
đất nứt, đất lay động, đất nhảy múa
kia nhà cửa đâu rồi
kia chung quanh như bãi sa mạc hoang vắng
tiếng thét, tiếng la, tiếng cầu cứu
tiếng khổ đau bày tỏ nỗi thương tâm*

cha tôi đâu
mẹ tôi đâu.
những người thân của tôi đâu
mới vừa đây mà,
mới vừa đây mà, còn nói lời ngậm ngùi làm no bữa
đem niềm mơ ước ấm cuộc đời
những thân thể đầy máu
máu, máu đổ dài trên mọi nẻo đường
máu bám trên thân thể đầy thương tích
máu chảy tràn ngập trong trái tim thổn thức
có người không còn hình dáng con người
những con người nằm gục ngã khắp nơi nơi
tôi phải bước ra sao để không dẫm lên xác chết
tôi phải làm sao khi trời vẫn còn sáng
nắng vẫn còn đâu đây
nhưng chung quanh tôi đầy bóng tối
hỡi loài người, tôi phải làm sao??

Tôi đã im lặng thật lâu trước thảm cảnh này, không một suy tư, không một tiếng nói.. tất cả lời nói đều trở nên thừa, vô nghĩa, vì không cứu giúp gì cho người đang lâm cảnh màn trời chiếu đất, trước sự tàn phá của thiên nhiên.

Do sự chuyển động của trái đất, của núi lửa, của từng vùng sinh thái.. theo định luật vô thường, thành trụ hoại không, tác hại đến. Một phần cũng do lòng tham của con người phá hủy môi trường sống của chính mình qua chiến tranh, qua những thử nghiệm chất nung, qua tàn phá thiên nhiên, rừng đất, cây cối v.v.. tạo nên những ảnh hưởng dây chuyền nguy hiểm cho nhân sinh. Chúng tôi không tin rằng có một Thần linh nào có thể nhẫn tâm trừng phạt, hủy diệt loài người, gây đau thương chết chóc khắp mọi nơi, như hiện trạng tang tóc tràn ngập trên người dân và đất nước Haiti.

Trong những bất hạnh xảy ra, dù muốn hay không, đã và đang có nhiều tấm lòng mở rộng. Tôi đã nhìn thấy những con người nâng những tảng bê tông xi măng nặng nề lên để cứu những nạn nhân còn mắt kẹt trong đám xà bần, dù không phải là thân nhân của họ. Có những người hăng hái khiêng những người bị thương, những xác chết, chia sẻ nhau trong cùng hoàn cảnh bị thương. Tôi không thấy có sự chia rẽ, hận thù, ganh tị, đổ tội lẫn nhau và không thấy có sự ngăn cách nào giữa những con người đó, vì tất cả chúng ta đều là con người..

Những chuyến bay cứu trợ đã đến, những thực phẩm đã kịp thời đem xuống, những chia sẻ đang mở rộng, những bác sĩ, người cứu thương, thuốc men, đồ ăn, nước uống, quần áo... đã có, những tia sáng sống còn đã như thắp sáng lại, dù người chết vẫn còn nằm trên, dù xác người vẫn còn nằm rải rác được phủ lên bởi những tấm vải..

Khi khổ cảnh xảy ra, chúng ta nhìn thấy những vị Bồ tát xuất hiện, những người vì sự đau khổ của đồng loại đến chia sẻ bằng những gì có thể, nơi đó không có màu da, sắc tộc, tôn giáo, chánh kiến, tranh giành địa vị, danh vọng, tiền tài... mà nơi đó, chỉ còn có tình người..

Phải chăng với tình người, lòng nhân đạo không vụ lợi, do tâm bồ đề chỉ biết đó là những con người bất hạnh cần cứu giúp, nên dẫn thân dù trước bao nhiêu nguy hiểm đang có mặt..

Xin được cúi đầu đánh lễ những tấm lòng cao cả vì con người và cầu xin cho mỗi một con người dù bất cứ ở nơi đâu, dù mang màu da, sắc tộc, hay ngôn ngữ, tôn giáo nào v.v.. đều nhận chân được trong mỗi người đều có cái tình người, tánh giác, lòng nhân đạo, tấm lòng thiện... không có một biên giới nào ngăn cách và cần được nhân lên vì sự sống còn của chính mình và những người chung quanh, trên cõi đời này theo tinh thần "*cái này có cái kia có, cái này diệt cái kia diệt*" theo lý tương duyên của Hoa Nghiêm.

Phải chăng đó cũng là niềm mơ ước và cầu nguyện của mỗi người chúng ta trong mỗi ngày, và tình người có ý nghĩa đích thực, sống động và có mặt trong sự sống cao đẹp này..

Thành kính chia sẻ, cầu nguyện và kính mong tất cả mọi người đều cùng chung cầu nguyện cho những bất hạnh này sớm chấm dứt, xin cho hạnh phúc được có mặt trong cuộc đời và trong tâm của mỗi người..

Thành kính cầu nguyện và chia sẻ.

Viết trong giờ phút xúc động....

Ngày 14.01.2010